

(42. 2.)

VERSLAG.

Mede naar aanleiding van de inzending onder dagteekening van 28 Februari/17 Maart 1917 van eene Nota van Wijziging van het wetsontwerp, waaromtrent de Memorie van Antwoord reeds was verschenen, heeft de Commissie van Rapporteurs den Minister van Waterstaat verzocht haar vergadering bij te wonen. Aan dit verzoek werd door den Minister bereidwillig voldaan.

Bij de gehouden bespreking heeft de Minister van Waterstaat zich bereid verklaard, de in die Nota van Wijziging onder B aangegeven wijziging in art. 2 bis, eerste lid, in dier voege aan te vullen, dat zij zal luiden: „tenzij eene door Ons of met Onze machtiging verleende concessie voor den aanleg en voor de uitoefening van den dienst van kracht is”.

Het komt der Commissie evenwel voor, dat, wanneer, zooals zij gewenscht acht, van deze wetsherziening gebruik wordt gemaakt om in de wet neer te leggen, dat voor den aanleg en de exploitatie van de daarbij bedoelde spoorwegen eene concessie wordt vereischt, dit niet terloops uit eene verbodsbepaling moet blijken, doch in den aanvang der wet uitdrukkelijk moet worden bepaald. Het is te meer noodig, dat eene zoo fundamenteele bepaling aan de overige bepalingen voorafga, omdat zij reeds invloed moet oefenen op de redactie van het in te voegen art. 1a, waarmede de gewijzigde wet naar het voorstel der Regeering zal aanvangen.

Voorts is de Commissie van oordeel, dat de samen-koppeling van de fundamentele bepaling omtrent de verplichte concessie met de bepaling omtrent de rechten en verplichtingen der beambten en bedienden niet gelukkig is te achten. Zij geeft mitsdien in overweging, aan dit voorschrift eene afzonderlijke plaats in het wetsontwerp te geven. De Commissie herinnert hierbij aan de bezwaren, reeds in het Voorloopig Verslag (bladz. 2 en 10) gemaakt omtrent de wijze, waarop het concessiestelsel — in het aanvankelijk wetsontwerp tot exploitatieconcessie beperkt — in het wetsontwerp is gekoppeld aan overheidsbemoeiing met de dienstvoorwaarden van het personeel.

In verband met de hier besproken aanvulling zal in elk geval de considerans van de wet zijn aan te vullen, hetgeen zoude kunnen geschieden door vóór „den dienst” in te voegen: „den aanleg”.

Ook moet de Commissie de vraag stellen of er wel voldoende aanleiding bestaat de uitzondering van het vierde lid van het bij art. IV voorgestelde art. 2 bis te doen gelden niet alleen ten opzichte van het bepaalde in lid 3 van art. 2 bis, maar ook ten aanzien van het vereischt zijn van eene concessie.

In de tweede plaats meent de Commissie er bij den Minister op te moeten aandringen om, overeenkomstig de tot Zijne Excellentie gerichte adressen van de Nederlandsche vereeniging voor Locaalspoorwegen en Tramwegen, de spoorwegen, waaromtrent deze wet regelen inhoudt, te onderscheiden in locaalspoorwegen, buurtspoorwegen en tramwegen, bij welke onderscheiding de naam tramwegen zou blijven behouden voor de lijnen, waarop de spoorwegwetgeving in het geheel niet van toepassing is.

De bij gezegde Nota van Wijziging onder A voorgestelde wijziging van art. III van het wetsontwerp geeft de Commissie aanleiding tot de opmerking, dat het aanbeveling verdient onder b en c de woorden „in hoeverre en op welke wijze” te vervangen door „de wijze, waarop” vermits ook bij die redactie het beoogde doel volledig wordt bereikt, doordat afwijking van de van toepassing te verklaren artikelen der Spoorwegwet wordt toegelaten.

Overigens bestaat er bij de Commissie geen bezwaar tegen de in c vervatte wijziging; zij wenscht echter de aandacht te vestigen op eene leemte in de Spoorwegwet, ten gevolge waarvan, indien het servituut van niet-bebouwing niet bij den aanleg wordt gevestigd op in de onteigening begrepen perceelen, bij die vestiging onbillijkheden ontstaan. Naar het oordeel der Commissie behoorde die wet te worden aangevuld met eene bepaling, dat bij vestiging van dat servituut, ook op niet in de onteigening opgenomen perceelen, schadeloosstelling wordt gegeven.

Voorts is de Commissie van oordeel, dat art. VII van het wetsontwerp in dier voege behoort te worden aangevuld, dat in het laatste lid, aan art. 5 der wet toe te voegen, tusschen de woorden „algemeene maatregelen van bestuur” en „wordt gemaakt” worden ingevoegd de woorden: „aanwezig is,” zulks ter tegemoetkoming aan het bezwaar, dat anders niet afdoende kan worden gemaakt tegen inbreuken op het profiel van vrije ruimte, gemaakt door grooter geworden aangrenzende beplantingen.

Eindelijk vestigt de Commissie er de aandacht op, dat, in gevolge de voorgestelde wetswijziging, in de toepassing van verschillende bepalingen der wet van 9 April 1875 (*Staatsblad* n°. 67) op thans tot de locaalspoorwegen te rekenen lijnen eene belangrijke verandering zal komen, doordien deze lijnen voor een deel tot de door mildere voorschriften beheerschte categorie der „tramwegen” zullen overgaan. Voor de beoordeeling van het effect van deze wetswijziging op de bij de exploitatie van deze lijnen betrokken belangen komt der Commissie eene nadere uiteenzetting dienaangaande wenschelijk voor. Gaarne zoude dus, de Commissie zien omschreven, welke zoodanige veranderingen het gevolg zullen zijn van het wetsvoorstel, alsook welken invloed het feit, dat deze spoorwegen voortaan niet meer onder het Vereenigd Locaalspoorwegreglement, maar onder de reglementeering der „tramwegen” zullen vallen, afgezien van wijziging van het Tramwegreglement, zal oefenen. Ook omtrent de lijnen, welke aldus van karakter zullen veranderen, zoude de Commissie gaarne gegevens zien overgelegd.

De Commissie van Rapporteurs, vertrouwend dat de Regeering bereid zal zijn op het vorenstaande alsnog schriftelijk van antwoord te dienen, is van oordeel dat daarmede de openbare beraadslaging over het wetsontwerp genoegzaam zal zijn voorbereid. Zij voegt hieraan het verzoek toe, alsnog over te leggen een nader gewijzigd wetsontwerp, den tekst van de wet, zooals deze na aanneming van dat wetsontwerp zal luiden, alsmede een stuk, waaruit zal blijken, welke wijzigingen het nader gewijzigd wetsontwerp in de bestaande wet beoogt te brengen.

Aldus vastgesteld den 28sten Maart 1917.

VISSER VAN IJZENDOORN.

BOISSEVAIN.

DE MONTÉ VER LOREN.

TEENSTRA. 1)

1) De rapporteur der 4de afdeling, de heer Fock, heeft ten gevolge van zijne benoeming tot Voorzitter der Kamer opgehouden deel van de Commissie van Rapporteurs uit te maken.

